

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Vitalie Dobrota,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Dobrota împotriva Întreprinderii Municipale „Piața Centrală”, intervenient accesoriu Consiliul municipal Chișinău cu privire la anularea ordinelor, repunerea în funcția deținută anterior, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 17 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 2ra-848/24
NR. PIGD 2-20017024-01-2ra-10072024)*

Recursul declarat după 01 septembrie 2023. Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a acesteia. Nu a invocat nici un temei de drept expres în sensul art. 432 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. V. Holban,
Curtea de Apel Chișinău, jud. A. Panov, V. Mihaila, V. Cotorobai,

10 septembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa participanților la proces recursul depus de Vitalie Dobrota,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 06 februarie 2020, Vitalie Dobrota, reprezentat de avocatul Ion Sîrbu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Î.M. „Piața Centrală”, solicitând recunoașterea ordinului Î.M. „Piața Centrală” nr. 258p din 08 noiembrie 2019 ca fiind ilegal și anularea acestuia, restabilirea în funcția deținută până la emiterea ordinului și încasarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la 16 mai 2019 a încheiat cu Î.M. „Piața Centrală” contractul individual de muncă nr. 34/2019, conform căruia a fost angajat în funcția de inspector superior în Serviciul controlori inspectori. Iar la 10 octombrie 2019 a încheiat cu Î.M. „Piața Centrală” un acord adițional la contractul individual de muncă, prin care începând cu 10 octombrie 2019 a fost transferat în funcția de inspector superior la piața avicolă din str. Cărbunari 9, cu salariul de funcție în mărime de 9 000 de lei, conform statelor de personal.

3. La 08 noiembrie 2019 administrația Î.M. „Piața Centrală” a emis ordinul nr. 258p, prin care directorul interimar a redus funcția de inspector de securitate superior (1 unitate) din statele de personal ale Pieței Cărbunari, cu aducerea acestuia la cunoștință administratorului Pieței Cărbunari, iar serviciul personal să pregătească ordinul de preavizare a persoanei care ocupă funcția respectivă, conform art. 184 alin. (1) lit. a) din Codul muncii.

4. Reclamantul a precizat că în temeiul ordinului nr. 258p din 08 noiembrie 2019 a fost emis ordinul nr.05p din 11 ianuarie 2020, prin care a fost eliberat din funcția deținută. Ordinul nr.05p din 11 ianuarie 2020 nu i-a fost adus la cunoștință. Despre emiterea acestuia a aflat din textul raportului din 11 ianuarie 2020 a juriconsultului adresat șefului interimar al Î.M. „Piața Centrală”.

5. Reclamantul și-a exprimat dezacordul cu ordinul nr. 258p din 08 noiembrie 2019, motivând că la emiterea acestuia în temeiul art. 88 alin.(1) lit.a) din Codul muncii, s-au încălcat prevederile normei în baza căreia a fost emis, dar și alte prevederi legale exhaustive. Ordinul enunțat nu este motivat din punct de vedere juridic sau economic, conține o motivare abstractă, irelevantă și necorespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept invocate în acesta. Unul din motivele emiterii ordinului, fiind [...] decăderea necesității de supraveghere a ordinii publice și a regulilor de comerț în lipsa

vânzătorilor de puiet avicol, răsad puieti de arbori și arbuști [...], este absolut formal și lipsit de substrat factologic. Or, vânzătorii sunt și activează, fiind absurdă decăderea necesității de supraveghere a ordinii publice și a regulilor de comerț. Alt motiv indicat [...] luând în considerare analiza activității economice a Pieței Cărbunari [...]. La caz nu i-a fost adusă analiza respectivă sau cel puțin rezultatele analizei economice, în temeiul căreia a fost emis ordinul.

6. De asemenea, a menționat că la emiterea ordinului contestat, pârâțul a încălcat prevederile art. 88 alin. (1) lit. d) din Codul muncii, în contextul cărora angajatorul este în drept să concedieze salariații de la unitate în legătură cu lichidarea acesteia ori în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal (art. 86 alin. (1) lit. b) și c), doar cu condiția că va reduce, în primul rând locurile de muncă vacante. Însă în pofida acestui fapt, la momentul emiterii ordinului, din comunicarea verbală cu angajații Secției Resurse umane, i s-a adus la cunoștință că în întreprindere sunt disponibile locuri vacante. De altfel, acest fapt se desprinde din propunerea din 08 noiembrie 2019 a două locuri vacante: controlor piețe în Serviciul controlori, inspectori cu salariul lunar de funcție 7 000 de lei și inspector de securitate în Serviciul controlori, inspectori, cu salariul de funcție lunar 6 500 de lei. La fel, a declarat că au fost încălcate flagrant prevederile art. 88 alin. (1) lit. e) din Codul muncii în ceea ce vizează concedierea, doar cu condiția că va desface contractul individual de muncă în primul rând cu salariații angajați prin cumul. Ordinul emis nu a fost motivat prin prisma normei citate. În opinia reclamantului, funcția sa fost redusă cu scopul de a fi eliberat din serviciu.

7. Prin cererea depusă la 03 iunie 2020 în cadrul ședinței, Vitalie Dobrota, reprezentat de avocatul Sîrbu Ion, a completat și a majorat cuantumul pretențiilor din acțiune, solicitând obligarea Î.M. „Piața Centrală” să prezinte ordinul nr. 05p din 11 ianuarie 2020, anularea ordinului nr. 05p din 11 ianuarie 2020, încasarea salariului neplătit pentru absența forțată de la muncă.

8. În motivarea acesteia, reclamantul a reiterat că în temeiul ordinului nr. 258p din 08 noiembrie 2019 a fost emis ordinul nr.05p din 11 ianuarie 2020, prin care a fost eliberat din funcția deținută. Ordinul nr.05p din 11 ianuarie 2020 nu i-a fost adus la cunoștință. Despre emiterea acestuia a aflat din textul raportului din 11 ianuarie 2020 a juriconsultului adresat șefului interimar al Î.M. „Piața Centrală”. La adresarea din 13 mai 2020 către pârât să-i fie prezentat ordinul enunțat, nu a primit răspuns.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 25 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Dobrota împotriva Î.M. „Piața Centrală” cu privire la anularea ordinelor Î.M. „Piața Centrală” nr. 258p din 08 noiembrie 2019 și

nr.05p din 11 ianuarie 2020, restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 03 decembrie 2020, prin intermediul poștei electronice (Vol.I, f.d.64), Vitalie Dobrota, reprezentat de avocatul Ion Sîrbu, a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 25 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată, încasarea cheltuielilor de judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 14 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Vitalie Dobrota, reprezentat de avocatul Ion Sîrbu și s-a casat hotărârea din 25 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

12. Prin încheierea din 18 octombrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Consiliul municipal Chișinău.

13. Prin hotărârea din 16 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Dobrota. S-a anulat ordinul nr. 258/p din 8 noiembrie 2019 cu privire la reducerea statelor de personal și ordinul nr. 05/p din 11 ianuarie 2020 cu privire la concedierea lui Vitalie Dobrota, fiind emise fără opinia consultativă a organului sindical, cu repunerea lui Vitalie Dobrota în funcția anterior deținută. S-a încasat din contul Î.M. „Piața Centrală” în beneficiul lui Vitalie Dobrota, salariul mediu pentru perioada absenței forțate de la muncă, luând drept bază de calcul salariul mediu în mărime de 10 275,28 de lei, cu deducerile din acesta a contribuțiilor sociale și a impozitului pe venit, precum și plățile efectuate în beneficiul reclamantului în legătură cu concedierea sa. Hotărârea judecătorească în partea încasării unui salariu în mărime de 10 275,28 de lei cu deducerile din acesta a contribuțiilor sociale și a impozitului pe venit, se execută imediat. S-a încasat din contul Î.M. „Piața Centrală” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 7 089,94 lei.

14. În motivarea soluției, prima instanță a constatat că ordinul nr. 258p din 08 noiembrie 2019, prin care a fost redusă funcția de inspector de securitate superior (1 unitate) din statele de personal și ordinul nr. 05p din 11 ianuarie 2020 cu privire la concedierea lui Vitalie Dobrota, au fost emise de Î.M. „Piața Centrală” cu derogare de la prevederile art. 88 alin.(1) lit. (h) din Codul muncii, conform cărora angajatorul este în drept să concedieze salariații de la unitate în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal cu condiția în care se va adresa organului (organizatorului) sindical

în vederea obținerii opiniei consultative privind concedierea salariatului respectiv. Or, o asemenea opinie a organului sindical nu se regăsește la materialele cauzei și nici nu a fost prezentată de către Î.M. „Piața Centrală”.

15. Instanța a conchis despre încălcarea condițiilor de emiteră a ordinului nr. 258p din 08 noiembrie 2019 de reducere a statelor de personal și subsecvent a ordinului nr. 05p din 11 ianuarie 2020 cu privire la concedierea reclamantului, constatând că acestea au fost emise de Î.M. „Piața Centrală” ilegal, fără opinia consultativă a organului sindical, ceea ce atrage după sine sancțiunea privind anularea acestora.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

16. La 23 decembrie 2021, Î.M. „Piața Centrală”, reprezentată de avocatul Bogdan Bantaș, a declarat apel împotriva hotărârii din 16 decembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

17. Prin decizia din 18 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Î.M. „Piața Centrală”, reprezentată de avocatul Bogdan Bantaș, și s-a menținut hotărârea din 16 decembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

18. La 10 ianuarie 2023, Î.M. „Piața Centrală”, reprezentată de avocatul Serghei Cebotari, a declarat recurs împotriva deciziei din 18 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, încasarea cheltuielilor de judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE RECURS

19. Prin decizia din 25 octombrie 2023 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de Î.M. „Piața Centrală”, reprezentată de avocatul Serghei Cebotari. S-a casat decizia din 18 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău cu restituirea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

20. Prin decizia din 17 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de avocatul Bogdan Bantas, în numele și interesele Î.M. „Piața Centrală”. S-a casat hotărârea din 16 decembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru. S-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată înaintată de Vitalie Dobrota împotriva Î.M. „Piața Centrală”, intervenient accesoriu Consiliul municipal Chișinău, cu privire la anularea ordinelor, repunerea în funcția deținută anterior, încasarea salariului neplătit pentru absența forțată de la muncă și compensarea cheltuielilor de judecată.

21. Pentru a decide astfel, instanța de apel a considerat că prima instanță nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material, motive pentru care hotărârea primei instanțe urmează a fi casată, cu emiterea unei noi hotărâri.

22. Astfel, la caz s-a constatat cu certitudine faptul că între reclamantul Vitalie Dobrota și pârâtul Î.M. „Piața Centrală” a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 34/2019 din 16 mai 2019, conform căruia reclamantul a fost angajat la Î.M. „Piața Centrală” în funcție de Inspector superior în Serviciul controlori, inspectori. Ulterior, la 10 octombrie 2019 între Î.M. „Piața Centrală” și Vitalie Dobrota a fost încheiat un acord adițional la contractul de muncă menționat, prin care Vitalie Dobrota începând cu 10 octombrie 2019 a fost transferat în funcția de Inspector superior la Piața Avicolă din str. Cărbunari, 9, mun. Chișinău, cu salariul de funcție în mărime de 9 000 de lei, conform statelor de personal.

23. Instanța de apel a reținut că este cert și faptul că la 08 noiembrie 2019 de către administrația Î.M. „Piața Centrală” a fost emis ordinul nr. 258p, prin care s-a decis reducerea funcției de Inspector de securitate superior (1 unitate) din statele de personal ale Pieței Cărbunari cu aducerea prezentului ordin la cunoștința administratorului Pieței Cărbunari, iar Serviciul personal va pregăti ordinul de preavizare a persoanei care ocupă funcția respectivă, conform art. 184 alin.(1) lit.a) din Codul muncii, iar la data de 11 noiembrie 2019, reclamantul a luat cunoștință de ordinul vizat, fapt confirmat prin semnătura personală pe ordinul dat.

24. Instanța ierarhic inferioară a mai constatat că la 08 noiembrie 2019 a fost emis ordinul nr.259 p, potrivit căruia în legătură cu reducerea statelor de personal ale Pieței Cărbunari, în temeiul ordinului nr. 258 p din 08 noiembrie 2019, s-a decis preavizarea sub semnătură cu 2 luni înainte de concediere în legătură cu reducerea statelor de personal pe Vitalie Dobrota, iar la 11 noiembrie 2019 a luat cunoștință de ordinul dat, fiind semnat de ultimul.

25. În temeiul ordinului nr. 258p din 08 noiembrie 2019 a fost emis ordinul nr. 05p din 11 ianuarie 2020, prin care Vitalie Dobrota a fost concediat din funcția de inspector superior la Piața Cărbunari, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, în legătură cu reducerea statelor de personal din unitate. Ultima zi de muncă-11 ianuarie 2020, iar de ordinul dat Vitalie Dobrota a luat cunoștință la 11 ianuarie 2020 sub semnătură.

26. În susținerea opiniei enunțate, instanța de apel a reținut prevederile art. 86 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, redând conținutul acestora. În interpretarea corectă a normei de drept enunțate, este de înțeles că concedierea salariatului în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate are loc în cazul în care nu este posibil transferul salariatului cu acordul lui la un alt loc de muncă (funcție) în cadrul unității

respective. Desfacerea contractului individual de muncă este posibilă cu condiția că salariatul nu avea dreptul preferențial de a fi lăsat la lucru.

27. În același timp, a menționat ca fiind incidente speței și prevederile art. 88 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, redând conținutul acestora. Din sensul normei de drept citate, rezultă că odată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, angajatorul va propune în scris salariatului preavizat un alt loc de muncă (funcție) în cadrul unității respective. Obligația respectivă vizează, în primul rând, cazurile când locul vacant există, în al doilea rând cazurile când persoana corespunde cerințelor de funcție pentru locul vacant (o astfel de corespundere se constată prin compararea calificărilor salariatului, comunicate serviciului personal, cu atribuțiile și competențele din instrucțiunile de funcție sau fișele de post). Mai cu seamă că obligația de a propune vizează toate locurile de muncă vacante existente, nefiind îndeajuns propunerea unui singur loc, precum și nu este unică, fiind reînnoită, pe toată perioada de preaviz, la apariția locurilor vacante noi.

28. Cu referire la dispozițiile enunțate, instanța de apel a constatat că la 08 noiembrie 2019 lui Vitalie Dobrota i-a fost înmănată propunerea altor locuri de muncă în altă subdiviziune, prin transfer: funcția de controlor în serviciul controlori, inspectori în Piața Centrală din strada Mitropolit Varlaam,63, mun. Chișinău. Prezenta propunere i-a fost înmănată lui Vitalie Dobrota contra semnătură la 11 noiembrie 2019, ceea ce se confirmă prin mențiunea efectuată pe aceasta, conform căreia se indică că „am luat cunoștință, nu sunt de acord” și „Propunerea a fost înmănată lui Dobrota Vitalie.”

29. Instanța de apel a apreciat ca fiind nejustificate susținerile reclamantului precum că ordinul Î.M. „Piața Centrală” nr. 258p din 08 noiembrie 2019 ar fi contrar exigențelor legale și nemotivat juridic din considerente că Î.M. „Piața Centrală” nu ar fi prezentat spre cunoștință lui Vitalie Dobrota analiza activității economice a Pieței Cărbunari. Or, analiza economică a întreprinderii nu intră în competența inspectorului superior, iar reducerea statelor de personal în legătură cu micșorarea sarcinii de lucru ce revine angajaților în cadrul subdiviziunilor în care au activat, reprezintă un drept și o prerogativă a angajatorului.

30. Instanța de apel a relevat că concedierea lui Vitalie Dobrota din funcția de inspector superior la Piața Cărbunari, a avut loc cu respectarea prevederilor art. 88 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, fapt ce indică îndubitabil la legalitatea ordinului Î.M. „Piața Centrală” cu nr. 05 p din 11 ianuarie 2020. Or, angajatorul Î.M. „Piața Centrală” a respectat procedura de concediere în cazul reducerii numărului sau a statelor de personal în conformitate cu art. 86, art. 88, art.184 din Codul muncii, la fel, a întreprins toate măsurile legale pentru asigurarea drepturilor și garanțiilor reclamantului prevăzute de legislația muncii.

31. În conexiunea celor relatate, fiind stabilit cu certitudine că eliberarea lui Vitalie Dobrota din funcție a avut loc cu respectarea procedurii de concediere în cazul reducerii numărului sau a statelor de personal, instanța de apel a ajuns la concluzia că pretențiile subsidiare ale reclamantului Vitalie Dobrota către Î.M. „Piața Centrală” privind restabilirea în funcție și încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu, sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

32. La 10 iulie 2024, Vitalie Dobrota a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 17 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

33. În motivarea recursului, recurentul a invocat cu referire la prevederile art. 15, art. 429 alin.(1), art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, că decizia motivată a Curții de Apel din 17 aprilie 2024 a fost publicată la 04 iunie 2024. Astfel, calea de atac în ordine de recurs a demarat-o în interiorul termenului legal prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă și implicit inexistența temeiului de inadmisibilitate menționat în art.433 din Codul de procedură civilă.

34. Redând prevederile art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 20 alin. (1), (2) din Constituția Republicii Moldova, art. 429 alin.(1) din Codul de procedură civilă, recurentul a considerat decizia instanței de apel neîntemeiată, motiv pentru care urmează a fi casată, dat fiind faptul că instanța de apel eronat a interpretat normele materiale în speță ce în consecință a dus la emiterea unei decizii ilegale. În contextul prevederilor art. 86 alin. (1) lit. c), art.183 alin.(1) din Codul muncii, recurentul a declarat că la emiterea ordinului nr. 05p din 11 ianuarie 2020, de către întreprinderea intimată a fost încălcate prevederile art. 88 alin. (1) lit. d) din Codul muncii. Cu referire la dispozițiile citate, în opinia recurentului, ordinul a fost emis cu derogare de la normelor legale inserate în legislația muncii. La momentul emiterii ordinului nr. 258p din 08 noiembrie 2019 de către Î.M. „Piața Centrală”, la unitate existau locuri vacante, iar norma obligă că anume aceste locuri de muncă să fi reduse prioritar în raport cu cele ocupate de salariați. De altfel, acest lucru se desprinde din oferta înaintată de Î.M. „Piața Centrală” din 08 noiembrie 2019, prin care i-au fost propuse două locuri vacante: controlor piețe în Serviciul controlori, inspectori cu salariul lunar de funcție 7 000 de lei și inspector de securitate în Serviciul controlori inspectori, cu salariul de funcție lunar 6 500 de lei.

35. Recurentul și-a exprimat atitudinea critică asupra raționamentelor reținute de Curtea de Apel că „(...) obligația respectivă vizează, în primul rând, cazurile când locul vacant există, în al doilea rând cazurile când persoana corespunde cerințelor de funcție pentru locul vacant (o astfel de

corespondere se constată prin compararea calificărilor salariatului, comunicate serviciului personal, cu atribuțiile și competențele din instrucțiunile de funcție sau fișele de post) (...).” Or, funcțiile propuse lui au un salariu considerabil mai mic în comparație cu funcția deținută, din care rezultă că, de fapt, Î.M. „Piața Centrală” avea intenția de a-l concedia nemotivat, conștientizând că nu ar accepta o funcție cu salariu mai mic dar și cu competențele din fișă de post inferioare fișei de post pentru funcția de inspector superior în Serviciul controlori inspector care a exercitat-o la momentul emiterii ordinului.

36. De asemenea, a afirmat că ordinul nr. 258p din 08 noiembrie 2019 conține o motivare abstractă, irelevantă și necorespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept invocate în ordinul respectiv. În contextul prevederilor art. 373 alin. (1), (2), (5) din Codul de procedură civilă, în opinia recurentului, cu certitudine atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu au analizat și au neglijat să dea o apreciere motivelor precum că „(...) angajatorul este în drept să concedieze salariații de la unitate în legătură cu lichidarea acesteia ori în legătură cu reducerea numărului sau statelor de personal doar cu condiția că: va desface contractul individual de muncă în primul rând cu salariații angajați prin cumul (...)”. La caz, hotărârea primei instanțe, cât și decizia instanței de fond sunt în contradictoriu cu prevederilor art.373 alin.(5) din Codul de procedură civilă.

37. Recurentul a menționat că la momentul concedierii urmau să-i fie prezentată spre cunoștință atât lista statelor de personal întru probarea faptului că toate locurile de muncă vacante au fost reduse, precum și faptul că la întreprindere la acel moment nu existau salariați prin cumul, sau contractele individuale de muncă cu aceștia deja au fost desfăcute, ceea ce nu a fost făcut de către intimat.

38. Redând prevederile art. 88 alin. (1) din Codul muncii, recurentul a declarat că desfacerea contractului individual de muncă pe motivul reducerii numărului sau a statelor de personal din unitate este valabilă doar în condițiile enumerate la articolul enunțat. Instanța de apel nu a răspuns în totalmente argumentul „(...) de către angajator nu i-a fost adusă la cunoștință analiza activității economice a pieței Cărbunari, în temeiul căreia a fost emis ordinul (...)”, limitându-se doar la faptul că este nejustificat. Totodată, instanța eronat a susținut că „(...) analiza economică a întreprinderii nu intră în competența inspectorului superior (...)”. Or, această analiză se face cu scopul de a determina necesitatea și justificarea deciziei de a reduce numărul sau statele de personal reieșind din capacitatea economică și constrângerea financiară a întreprinderii, pentru a nu comite abuzuri la emiterea ordinului în defavoarea salariatului. Un motiv invocat în ordin „(...) luând în considerare analiza activității economice a Pieței Cărbunari (...)”. Iar la caz, nu i-a fost adusă la cunoștință analiza respectivă sau cel puțin rezultatele analizei economice, în temeiul căreia a fost emis ordinul nr. 258p din 08 noiembrie 2019, justificative reducerii funcției deținute.

39. Recurentul a mai indicat că în contextul prevederilor art. 87 alin. (1),(3) din Codul muncii, anterior emiterii ordinului de concediere, angajatorul era obligat să solicite opinia organului sindical din cadrul Î.M. „Piața Centrală” și abia ulterior, în dependență de opinia organului sindical, urma să analizeze o eventuală posibilitate de concediere. La caz, în decizia emisă, instanța de apel a făcut abstracție totală de la prevederile legale imperative enunțate, în pofida faptului că este membru al Sindicatelor Î.M. „Piața Centrală”. Deci, ținând cont de limitele judecării apelului, în scopul stabilirii temeiniciei hotărârii, instanța de apel avea obligația de a pătrunde în esența litigiului și a criticilor aduse, însă instanța de apel a neglijat practic toate motivele invocate.

40. Cu referire la prevederile art. 329 alin. (1), (2), art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, recurentul a susținut că ordinul nr. 258p din 08 noiembrie 2019 în temeiul căruia a fost ulterior eliberat din serviciu este ilegal, nemotivat care contravine procedurii și astfel i-a fost vătămat dreptul la muncă prevăzut de art.43 din Constituție. Perioada din data concedierii și până la restabilirea în funcția anterior deținută constituie absență forțată de la lucru, deoarece este realizată din acțiunea angajatorului, motiv pentru care acesta este obligat să-i compenseze salariul neobținut în perioada respectivă. Potrivit informației Î.M. „Piața Centrală”, salariul mediu pentru anul 2019 pentru funcția inspector de securitate superior constituie suma de 10 275,28 de lei.

41. La 23 iulie 2024, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului și intervenientului accesoriu copiile recursului declarat, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire, extrasul din poșta electronică anexate la materialele dosarului (Vol.II, f.d.134-135).

42. La 23 august 2024, prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d.136), Consiliul municipal Chișinău a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia.

43. Intimatul nu a făcut uz de dreptul procedural și nu a depus referință la cererea de recurs.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

44. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Din

sensul normei de drept enunțate rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

45. Recursul declarat de Vitalie Dobrota va fi examinat prin prisma temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare de la 01 septembrie 2023.

46. Art. 434 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

47. Art. 431 din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

48. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

49. Art. 432 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

50. Art. 433 din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

51. Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 17 aprilie 2024. Copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată

participanților la proces la 12 iunie 2024, prin intermediul poștei electronice (Vol.II, f.d.120). Astfel, recursul depus este în termen.

52. Din analiza prevederilor legale precitate supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

53. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

54. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

55. Se reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art.432 din Codul de procedură civilă, în redacția legii în vigoare la data declarării recursului.

56. Din analiza recursului declarat rezultă că nu s-a indicat expres niciun temei de drept în sensul prevederilor art. 432 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, în exprimarea dezacordului cu decizia contestată, însă a invocat interpretarea eronată a normelor de drept material și aprecierea greșită a circumstanțelor de fapt.

57. În ceea ce vizează critica recurentului precum că este membrul organului sindical al Î.M. „Piața Centrală”, opinia consultativă al căruia nu ar fi fost solicitată de către pârât la concedierea sa, iar instanța de apel nu ar fi ținut cont de prevederile legale imperative în acest sens, instanța de recurs menționează că nu au fost prezentate înscrisuri din care să se ateste cu certitudine calitatea lui Vitalie Dobrota de membru al organului sindical din cadrul Î.M. „Piața Centrală” în sensul pretins.

58. Argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma în vigoare la data declarării recursului, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate și prin urmare recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea repetată a situației, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter

devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

59. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în instanța de apel în modul garantat de art.6§1 CEDO.

60. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data declarării recursului. Or, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

61. La fel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

62. Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

63. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1,11p.141,§39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar

chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

64. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Vitalie Dobrota este vădit neîntemeiat și urmează a fi considerat inadmisibil.

65. Din aceste motive, în conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Vitalie Dobrota împotriva deciziei din 17 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat